

POSTSTYRELSEN

FINLAND

HELSINGFORS.

den 28 Oktober 1891. **Till samtliga vid postverket anställda
tjenstemän och betjente.**

N° 2,831.

En poststöld af två bref, innehållande tillsammans 20,800 mark, föröfvades den 3 dennes å Uleåborgs postkontor af derstädes anställda ordinarie postiljonen H. W. Sandström, som emellan kl. 8 och kl. 9 $\frac{1}{4}$ e. m. nämnda dag, då postkontoret var stängdt och obevakadt, insmög sig genom ett åt en mörk gård vettande fönster — hvars hakar han på dagen öppnat — uti ett invid postkontoret beläget och dermed genom en öppen dörr förenadt väsk- och dejourrum. Inkommen i postkontoret, tillgrep Sandström en å dess golf liggande och till Rovaniemi adresserad påse, behörigen förseglad, men ombunden med flera hvarf bindgarn än som varit erforderligt. Efter att å motsatta sidan af sigillet hafva uppklippt ett af bindgarnets hvarf, uppvecklat dessa och uttagit penningebrefven, omband han ånyo påsens hals med samma bindgarn men ett hvarf mindre; knuten, som häraf uppstod, dolde han under de öfriga hela hvarfven af bindgarnet. Derefter satte Sandström den på en del af dess innehåll tömda påsen på sin förra plats och försvann sjelf från postkontoret samma väg han inkommit.

I anledning af denna ledsamma händelse, som bland annat möjliggjorts deraf att penningebrefven blifvit insatta cirka två timmar före postens inpackning uti en postpåse, hvilken icke, uti likhet med postpaketerna, till dess förvarats uti expeditörens kassakista, utan qvarlemnats af honom å postkontorets golf, äfven sedan hela tjenstepersonalen aflägsnat sig och kontoret uti närmare $1\frac{1}{2}$ timmes tid saknade all bevakning, får Poststyrelsen till förekommande af en dylik händelse framdeles uppmana främst postanstaltarnas föreståndare och respektive postexpeditörer att, såväl uti eget som uti hela postverkets intresse, noga tillse:

att ej någonsin lemna en inpackad post obevakad;

att uti kassakistan bevara alla assurerade försändelser tills den slutliga inpackningen af posten vidtager;

att till postpåsans och väskors fastbindning använda godt och starkt bindgarn af tjockare slag än det vanliga för brefbundtar använda bindgarnet;

att ombinda påshalsen tätt under läderplattan endast med *två* hvarf oskarfvadt bindgarn, såsom närmare finnes föreskrifvet uti cirkuläret N:o XXVIII (35. IV) af den 20 September 1889 och uti § 8 af instruktionen för i postkupéexpeditionen anställd postiljon;

att före förseglingen af en postpåse bortskrapa från dess läderplatta icke allenast det förra sigillaftrycket, utan äfven allt gammalt lack, som häftar dervid, hvilken regel bör isynnerhet noggrant iakttagas vid förseglingen af påsar med penningebref;

att vid postens revidering uti vittnes närvaro granska icke allenast sigillets helhet utan äfven bindgarnets tillstånd;

att ej försumma uppsättande af ett revideringsprotokoll, som äfven af vittnet bör undertecknas, då något af en påses eller en väskas innehåll, enligt kartan, saknas;

att då en poststöld befaras begången, derom oförtöfvadt underrätta närmaste å orten befintliga polismyndighet, postanstalten, derifrån saknad försändelse bordt afgå, och Poststyrelsen, allt telegrafiskt då tillfälle dertill gifves; samt slutligen

att, då postverkets jemna och ordentliga förrättningar till väsendtlig del äro beroende af postiljonernas och postförarenes (extra postiljonernas) ärlighet, nykterhet och sanningskärlek, icke öfverse med beifrandet af hos dem funnen oordning eller försummelse, som kan hafva sin rot uti bristen på dessa egenskaper, hvarföre äfven den minsta ertappade opålitlighet bör hos Poststyrelsen anmälas.

Hj. Lagerborg.

G. F. Hellman.

f. d.

SUOMEN

POSTIHALLITUS.

HELSINGISSÄ,

28 p. Lokakuuta 1891.

*Kaikille postilaitoksessa palveleville
virka- ja palvelusmiehille.*

N° 2831.

Kaksi kirjettä, jotka sisälsivät yhteensä 20,800 markkaa, varasti tämän kuun 3 päivänä Oulun postikonttoorissa, siellä palveleva vakinainen postiljooni H. W. Sandström, joka k:lo 8 ja k:lo 9 ¹/₄ välillä j. pp. sanottuna päivänä postikonttoorin suljettuna ja vartioimatta ollessa hiipi pimeälle pihalle päin olevasta ikkunasta, jonka ha'at hän päivällä oli avannut, postikonttoorin vieressä olevaan ja sen kanssa avonaisella ovella yhdistettyyn laukku- ja päivystäjien huoneeseen. Tultuansa sisään postikonttooriin, otti Sandström yhden siellä lattialla olevan Rovaniemeen osoitetun, asianmukaisesti sinetillä suljetun, vaan useammalla sidelankakerroksella kun olisi ollut tarpeen sidotun pussin. Leikattuansa sinetin vastaiselta puolelta yhden sidelangan kerroksista, ne auki kehitettyänsä ja rahakirjeet ulosotettuansa, sitoi hän uudestaan pussin suun samalla sidelangalla, mutta yhtä kerrosta vähemmin; tästä tulleen solmun kätki hän sidelangan muiden eheäin kerrosten alle. Senjälkeen pani Sandström tämän sisällöltään osaksi tyhjennetyt

pussin entiselle paikallensa ja katosi postikonttoorista samaa tietä kun oli sisäänkin tullut.

Tämän ikävän tapauksen johdosta, jonka saattoi mahdolliseksi muun muassa se että rahakirjeet noin kahta tuntia ennen postin sisäänpakkaamista pantiin postipussiin, jota ei, postipakettien tapaan, säilytetty expeditöörin kassakirstussa, vaan jonka hän jätti postikonttoorin lattialle, senjälkeenkin kuin koko virkamieskunta oli lähtenyt pois ja konttoori lähes puolentoista tuntia oli kaikkea vartioimista vailla, saa Postihallitus, tällaisten tapausten estämiseksi vastedes, kehoittaa etupäässä postitoimistojen hoitajia ja itsekutakin postiekspeditööriä sekä oman itsensä että koko postilaitoksen edun vuoksi tarkoin pitämään huolta:

ettei milloinkaan jätä sisäänpakattua postia vartioimatta; että kassakirstussa säilyttää kaikki vakuutetut lähetykset siksikuin postin lopullinen sisäänpakkaaminen alkaa;

että postipussien ja laukkujen kiinnisittämiseen käyttää hyvää ja vahvaa sidelankaa, paksumpaa kuin kirjekimppuihin käytetty tavallinen sidelanka;

että sitoo pussinsuun alapuolelta ja aivan likeltä nahkalaattaa kahdella kerroksella jatkamatonta sidelankaa, niinkuin likemmin on säädetty kiertokirjeessä N:o XXVIII (35, IV) Syyskuun 20 p:ltä 1889 ja postivaunussa palvelevalle postiljoonille annetun ohjesäännön 8:ssa §:ssä;

että ennen postipussin sinetittämistä poistaa sen nahkalaatasta sekä entisen sinettipainoksen kuin myös kaiken siinä löytyvän vanhan lakan, jota sääntöä erinomattain on tarkoin noudatettava rahakirjeitä sisältäviä pusseja sinetittäessä;

että postia katsastaessa todistajan läsnäollessa tarkastaa sekä sinetin eheyttä että myöskin sidelangan kuntoa;

ettei jätä laatimatta katsastuspöytäkirjaa, joka myöskin on todistajan allekirjoitettava, kuin jotakin pussin tahi laukun sisällöstä, kartan mukaan, puuttuu;

että, kuin postivarkauden luullaan tapahtuneen, siitä viipymättä ilmoittaa lähimmäiselle paikkakunnalla olevalle poliisivirastolle, postitoimistolle, josta puuttuneen lähetyksen olisi pitänyt lähtemän, ja Postihallitukselle, kaikki sähkösanomalla kun siihen tilaisuutta löytyy; ja lopuksi

ettei, koska postilaitoksen tasaiset ja säännölliset toiminat suuresti riippuvat postiljoonien ja postinkuljettajien (ylimääräisten postiljoonien) rehellisyydestä, raittiudesta ja totuudentunnosta, jätä kanteesen saattamatta heissä havaittua säännötömyyttä tahi laiminlyöntiä, joilla saattaa olla juurensa näiden omaisuuksien puutteessa, jonka tähden tavattu pieninkin luottamattomuus on Postihallitukselle ilmoitettava.

Hj. Lagerborg.

G. F. Hellman.
m:ty.

Suomensi:
Osk. Sjöblom.